24/03/2021

25 Μαρτίου: “Ημέρα Μνήμης, Τιμής και Ελπίδος”

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος εξέδωσε Εγκύκλιο για την εορτή του Ευαγγελισμού και για τη συμπλήρωση των 200 ετών της Ελληνικής Επαναστάσεως της 25ης Μαρτίου 1821.

“Για μας τους Ορθοδόξους, αυτός ο σταθερός προσανατολισμός της ιστορίας προς το μέλλον είναι που μεταμορφώνει και δίδει πραγματικό νό-η-μα στον παρόντα καιρό. Αποτελεί απάν-τη-ση στο ζή-τη-μα του θανάτου και γι’ αυτό αποτυπώθηκε με απαράμιλλη ευστοχία στο πάντα επίκαιρο επαναστατικό σύνθημα των Αγωνιστών του 1821 «Ελευθερία ή Θάνατος». Η πίστη ότι η ιστορία πο-ρεύ-ε-ται όχι στην επιστροφή της σε ένα τέλειο παρελθόν, αλλά σε ένα εσχατολογικό μέλλον το οποίο την αναμένει και δεν δύναται να αναιρέσει την μνήμη του, ήταν που κράτησε απροσκύνητους επί 400 χρόνια τους προγόνους μας υπό τον οθωμανικό ζυγό” τονίζεται χαρακτηριστικά.

Διαβάστε αναλυτικά την Εγκύκλιο:

«Ἐπί σοί ἤλ-πι-σαν οἱ πα-τέ-ρες ἡ-μῶν, ἤλ-πι-σαν,
καί ἐῤῥύ-σω αὐ-τούς· πρός σέ ἐ-κέ-κρα-ξαν καί ἐ-σώ-θη-σαν,
ἐ-πί σοί ἤλ-πι-σαν καί οὐ κα-τῃσχύν-θη-σαν» (Ψαλ-μός 21ος)

Τέκνα ἐν Κυρίω ἀγαπητά,

«Σή-με-ρον τῆς σω-τη-ρί-ας ἡ-μῶν τό κε-φά-λαι-ον καί τοῦ ἀ-π' αἰ-ῶ-νος μυ-στη-ρί-ου ἡ φα-νέ-ρω-σις». Ἡ Ὀρ-θό-δο-ξος Ἐκ-κλη-σί-α ἑ-ορ-τά-ζει τόν Εὐ-αγ-γε-λι-σμό τῆς Θε-ο-τό-κου καί ὁ Ἑλ-λη-νι-σμός σύμ-πας, ἐν-τός καί ἐ-κτός Ἑλ-λά-δος, τι-μᾶ τήν Ἐπέ-τει-ο τῶν 200 ἐ-τῶν ἀ-πό τήν ἔ-ναρ-ξη τῆς Με-γά-λης Ἑλ-λη-νι-κῆς Ἐ-πα-να-στά-σε-ως τοῦ 1821.

Πα-ρά τίς δύ-σκο-λες συν-θῆ-κες καί τούς ὑ-γ-ει-ο-νο-μι-κούς πε-ρι-ο-ρι-σμούς, κα-λού-μα-στε ὅ-λοι οἱ Ἕλ-λη-νες ἑ-νω-μέ-νοι νά προ-σευ-χη-θοῦ-με στήν Κυρία Θεοτόκο, Ὑ-πέρ-μα-χο Στρα-τη-γό τοῦ Γένους μας, νά τήν εὐ-χα-ρι-στή-σου-με γιά τό γεγονός τῆς σωτηρίας, τήν ὁποία δι' Αὐτῆς μᾶς χαρίζει ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, καθώς καί γιά τήν ἐ-λευ-θε-ρί-α τῆς Πατρίδος μας καί τήν εὐ-ό-δω-ση τοῦ ἐθνι-κοῦ Ἀ-γῶ-νος. Ταυτόχρονα καλούμαστε νά Τήν πα-ρα-κα-λέ-σου-με, ὥστε νά πρεσβεύει στόν Υἱό Της, προκειμένου γρήγορα ν' ἀ-παλ-λαγοῦμε ἀ-πό τά δει-νά τῆς παν-δη-μί-ας, ἡ ὁ-ποί-α τα-λαι-πω-ρεῖ ὅ-λη τήν ἀν-θρω-πό-τη-τα.

Σή-με-ρα εἶ-ναι ἡ-μέ-ρα Μνή-μης, Τι-μῆς καί Ἐλ-πί-δος. Μνή-μης Ἁ-γί-ων, Νε-ο-μαρ-τύ-ρων, Ἐ-θνο-μαρ-τύ-ρων, Ἡρώ-ων, Ἀγω-νι-στῶν, Δα-σκά-λων τοῦ Γέ-νους, κλη-ρι-κῶν καί λα-ϊ-κῶν, ἀν-δρῶν καί γυ-ναι-κῶν πού ἔ-δω-σαν τά πάν-τα γιά τήν Πα-τρί-δα.

Θυ-μό-μα-στε ἐ-κεί-νους πού προ-ε-τοί-μα-σαν τό ἔ-δα-φος. Ἐ-κεί-νους πού δι-α-φύ-λα-ξαν τήν Πί-στη, τήν γλῶσ-σα καί τήν ἐ-θνι-κή συνεί-δη-ση. Ἐ-κεί-νους πού καλ-λι-έρ-γη-σαν τό ἀ-γω-νι-στι-κό ἦ-θος. Ἐκεί-νους πού δι-α-τή-ρη-σαν τήν ἄ-σβε-στη φλό-γα τῆς ἐλ-πί-δας. Θυ-μό-μα-στε τά λό-για του Ἁ-γί-ου καί Ἐ-θνα-πο-στό-λου Κο-σμᾶ τοῦ Αἰ-τω-λοῦ, ὁ ὁ-ποῖ-ος δί-δα-σκε ὅ-τι θά ἔλ-θει τό πο-θού-με-νον (ἡ ἀ-πε-λευ-θέ-ρω-ση), ἀρ-κεῖ νά κρα-τή-σου-με τήν Χρι-στι-α-νι-κή Πί-στη μας καί τήν ἑλ-λη-νι-κή γλῶσ-σα καί παι-δεί-α.

Τι-μοῦ-με τούς Ἁ-γω-νι-στές τῶν πολ-λῶν προ-ε-πα-να-στα-τι-κῶν κι-νη-μά-των. Τούς ἄν-δρες καί τίς γυ-ναῖ-κες πού ἔ-πε-σαν στούς ἀγῶ-νες τῶν 400 ἐ-τῶν γιά τήν Νό-τιο Ἑλ-λά-δα, ἀλ-λά καί τῶν 500 ἐτῶν γιά τήν Βό-ρει-ο Ἑλ-λά-δα. Τι-μοῦ-με τήν σε-μνό-τη-τα καί τήν μα-χη-τι-κό-τη-τα τῶν με-λῶν τῆς Φι-λι-κῆς Ἑ-ται-ρεί-ας, οἱ ὁ-ποῖ-οι ξε-κί-νη-σαν τό τόλ-μη-μά τους ἀ-νή-με-ρα τοῦ Σταυ-ροῦ στίς 14 Σεπτεμβρίου 1814 καί ὀρ-γά-νω-σαν τήν Ἐ-θνε-γερ-σί-α μέ μυ-στι-κό-τη-τα καί μέ εὐ-φυΐ-α, πα-ρά τό ἀρ-νη-τι-κό δι-ε-θνές πε-ρι-βάλ-λον. Τι-μοῦ-με ὅ-λους ἐ-κεί-νους

πού ἔ-χυ-σαν τό αἷ-μα τους στίς μά-χες, στίς πο-λι-ορ-κί-ες, στίς ναυ-μα-χί-ες τῆς Ἑλ-λη-νι-κῆς Ἐ-πα-να-στά-σε-ως. Τι-μοῦ-με τά θύ-μα-τα τῶν Ὁ-λο-καυ-τω-μά-των καί τῶν σφα-γῶν στήν Νά-ου-σα, στήν Χί-ο, στήν Κύ-προ, στίς Κυ-δω-νί-ες, στό Με-σο-λόγ-γι καί ἀ-παν-τα-χοῦ τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ.

Ἐλ-πί-ζου-με καί ὀ-ρα-μα-τι-ζό-μα-στε. Ἐλ-πί-ζου-με νά πα-ρα-μεί-νει ἡ Ἑλ-λά-δα ἐ-λεύ-θε-ρη ἀ-πό κά-θε κα-τα-πί-ε-ση καί ἀ-πει-λή, στηριζόμενη στήν Ἁγία Πίστη τοῦ Χριστοῦ καί στίς δημοκρατικές ἀρχές καί ἀξίες. Ἐ-πι-θυ-μοῦ-με τήν εἰ-ρη-νι-κή συμ-βί-ω-ση μέ ὅ-λους τούς λα-ούς τῆς γῆς, ἀλ-λά δέν εἴ-μα-στε δι-α-τε-θει-μέ-νοι νά ἀ-πεμ-πο-λή-σου-με τά ἐ-θνι-κά μας δί-και-α. Ὅ-σα ἀ-πο-κτή-θη-καν μέ αἷ-μα ἀ-πό τούς προ-γό-νους μας ὀφείλουμε νά τά δι-α-φυ-λά-ξου-με, ὥστε νά πα-ρα-δώ-σου-με στίς νε-ώ-τε-ρες γε-νι-ές τήν Ἑλ-λά-δα ἀ-σφα-λῆ καί ἱκα-νή νά ἀ-να-δεί-ξει τήν πλούσια καί ζῶσα πο-λι-τι-σμι-κή κλη-ρο-νο-μιά της.

Καλούμαστε, λοιπόν, νά πορευθοῦμε μέ τήν ἐλ-πί-δα τοῦ μέλ-λον-τος, ἔχοντας τήν συνείδηση ὅτι τό μέλ-λον εἶναι αὐτό πού δίνει οὐσιαστικό νό-η-μα σέ ὅ-σα προ-η-γή-θη-καν. Ἕνα μέλ-λον πού ἀποκαλύπτει τήν πα-ρου-σί-α τοῦ Θε-οῦ στήν ζω-ή μας. Οἱ πρό-γο-νοί μας, τό 1821, δέν θά εἶ-χαν ἐ-πι-τύ-χει σέ κανέναν ἀγῶνα τους χω-ρίς πί-στη σ’ αὐ-τήν τήν ζων-τα-νή πα-ρου-σί-α τοῦ ὄντως Ζῶντος Θε-οῦ.

Ἡ ἡ-μέ-ρα τοῦ Εὐ-αγ-γε-λι-σμοῦ, ἡ ὁποία τόσα πολλά σηματοδοτεῖ γιά τό λαμπρό μέλλον τῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπου στά ἔσχατα, εἶ-χε ἐ-πι-λε-γεῖ ἀ-πό τήν Φι-λι-κή Ἑ-ται-ρεί-α, ἤ-δη ἀ-πό τόν Ὀ-κτώ-βριο τοῦ 1820, γιά τήν ἐ-ξέ-γερ-ση στήν Πε-λο-πόν-νη-σο καί σέ ἄλ-λα μέ-ρη τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ. Τό βε-βαι-ώ-νουν πολ-λοί πρω-τα-γω-νι-στές στά κεί-με-νά τους, μέ πιό χα-ρα-κτη-ρι-στι-κή τήν ἀ-να-φο-ρά τοῦ Θε-ό-δω-ρου Κο-λο-κο-τρώ-νη στήν «Δι-ή-γη-ση Συμ-βάν-των τῆς Ἑλ-λη-νι-κῆς Φυ-λῆς».

Ἐ-κεῖ-νοι πού προ-ε-τοί-μα-σαν τήν Ἐ-πα-νάσ-ταση ἤθε-λαν νά συν-δέ-σουν τόν Ἀγῶνα τους γιά τήν ἐλευθερία τῆς Πατρίδος μέ τήν Ὀρ-θό-δο-ξη πίστη καί ζωή, τό πρόσωπο τῆς Πανα-γί-ας μέ τήν σωτηρία τους. Καί στό τρί-το ἔτος τοῦ Ἀ-γῶ-νος, στίς 30 Ἰ-α-νουα-ρί-ου 1823, ἡ Πα-να-γί-α τούς ἔ-δω-σε τό μή-νυ-μα ὅ-τι ὁ Ἀ-γώ-νας θά εὐ-ο-δω-θεῖ. Τό-τε ἀ-κρι-βῶς ἀ-νευ-ρέ-θη μέ θαυ-μα-τουρ-γι-κό τρό-πο ἡ εἰ-κό-να τοῦ Εὐ-αγ-γε-λι-σμοῦ τῆς Θε-ο-τό-κου στήν Τῆ-νο, κα-τό-πιν ὑ-πο-δεί-ξε-ως τῆς μο-να-χῆς Πε-λα-γί-ας, ἤδη Ἁγίας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας εὐλογημένα,

Ἔχοντας ὅλα τά προαναφερθέντα στόν νοῦ μας, ἄς ἀ-τε-νί-σου-με μέ αἰ-σι-ο-δο-ξί-α τό μέλ-λον. Ἡ 25η Μαρ-τί-ου 2021 ἄς γί-νει ἡ ἀ-φε-τη-ρί-α καί τό

ἐ-φαλ-τή-ριο μί-ας νέ-ας πο-ρεί-ας ὡς πρός τήν σχέση μας μέ τό Γένος καί τήν Πα-τρί-δα μας. Ἄς προ-σπα-θή-σου-με νά συν-δυ-ά-σου-με τήν Χρι-στι-α-νι-κή μας Πα-ρά-δο-ση καί τήν ἱ-στο-ρι-κή μας συ-νέ-χεια μέ τίς ἀ-νάγ-κες τῆς σύγ-χρο-νης ἐ-πο-χῆς. Καί ἄς ξα-να-δι-α-βά-σου-με μέ προ-σο-χή τήν λα-ϊ-κή σο-φί-α τοῦ Στρα-τη-γοῦ Ἰ-ω-άν-νη Μα-κρυ-γιά-ννη, ὁ ὁποῖ-ος συ-νο-ψί-ζει τό νό-η-μα τοῦ Ἀ-γώ-να σέ μί-α σύν-το-μη συ-ζή-τη-σή του μέ τόν Γάλ-λο Ναύ-αρ-χο Δε-ρι-γνύ πρίν ἀ-πό τήν μά-χη μέ τόν Ἰμ-πρα-ήμ στούς Μύ-λους τῆς Ἀρ-γο-λί-δος:

«Ἐ-κεῖ ὁπού ‘φκια-να τίς θέ-σεις εἰς τούς Μύ-λους, ἦρ-θε ὁ Ντερ-νύς νά μέ ἰ-δεῖ».

Μοῦ λέ-γει: «Τί κά-νεις αὐ-τοῦ; Αὐ-τές οἱ θέ-σεις εἶ-ναι ἀ-δύ-να-τες· τί πό-λε-μον θά κά-με-τε μέ τόν Μπρα-ΐ-μη αὐ-τοῦ;»

Τοῦ λέ-γω: «Εἶ-ναι ἀ-δύ-να-τες οἱ θέ-σεις κι ἐ-μεῖς. Ὅ-μως εἶ-ναι δυ-να-τός ὁ Θε-ός ὁπού μᾶς προ-στα-τεύ-ει .-.-.-»-.

Εἴ-μα-στε ἀ-δύ-να-τοι, ἀλ-λά εἶ-ναι δυ-να-τός ὁ Θε-ός μας, δι-δά-σκει ὁ Μα-κρυ-γιά-ννης. Κι ἐμεῖς ἀδύναμοι νιώθουμε καί εἴμαστε, ἀλλά μέ πί-στη στόν Θε-ό, μέ ἐ-πί-γνω-ση τῆς ἱ-στο-ρί-ας μας καί μέ ἐλπίδα στήν Ζωή πού ἔρχεται ἀπό τό μέλλον θά γί-νου-με πιό δυ-να-τοί γιά νά ἀν-τι-με-τω-πί-σου-με τίς δυ-σκο-λί-ες!

Τέ-κνα ἐν Κυ-ρί-ω ἀ-γα-πη-τά,

Γιά μᾶς τούς Ὀρ-θο-δό-ξους, αὐτός ὁ σταθερός προ-σα-να-το-λι-σμός τῆς ἱ-στο-ρί-ας πρός τό μέλλον εἶναι πού με-τα-μορ-φώ-νει καί δί-δει πραγματικό νό-η-μα στόν πα-ρόν-τα και-ρό. Ἀποτελεῖ ἀπάν-τη-ση στό ζή-τη-μα τοῦ θα-νά-του καί γι’ αὐτό ἀ-πο-τυ-πώ-θη-κε μέ ἀπα-ρά-μιλ-λη εὐ-στο-χί-α στό πάντα ἐπίκαιρο ἐπανα-στα-τι-κό σύν-θη-μα τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 «Ἐ-λευ-θε-ρί-α ἤ Θά-να-τος». Ἡ πί-στη ὅ-τι ἡ ἱ-στο-ρί-α πο-ρεύ-ε-ται ὄ-χι στήν ἐπι-στρο-φή της σέ ἕ-να τέ-λει-ο πα-ρελ-θόν, ἀλ-λά σέ ἕ-να ἐ-σχα-το-λο-γι-κό μέλ-λον τό ὁποῖο τήν ἀνα-μέ-νει καί δέν δύ-να-ται νά ἀ-ναι-ρέ-σει τήν μνή-μη του, ἦταν πού κρά-τη-σε ἀ-προ-σκύ-νη-τους ἐπί 400 χρό-νια τούς προγόνους μας ὑπό τόν ὀθωμανικό ζυγό.

Ἡ ἀ-πε-λευ-θέ-ρω-ση ἀ-πό τήν ὅ-ποι-α κο-σμι-κή σκλα-βιά προ-ϋ-πο-θέ-τει τήν πί-στη ὅ-τι τό πα-ρελ-θόν δέν μπο-ρεῖ νά κα-θο-ρί-ζει τόν ἄν-θρω-πο. Γιά τήν ζωή καί τήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ἄνθρωπο μόνο τό μέλλον μπορεῖ νά τόν καθορίζει. Αὐ-τό εἶ-ναι ἄλ-λω-στε καί τό νό-η-μα τῆς Με-τά-νοι-ας.

Χρόνια πολλά, ἐλεύθερα, ἐν μετανοίᾳ καί χαρᾷ, ἐπ’ ἐλπίδι τοῦ μέλλοντος αἰῶνος!

† Ὁ Ἀθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος
† Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου Ἰάκωβος
† Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου Δημήτριος
† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας Παντελεήμων
† Ὁ Διδυμοτείχου, Ὀρεστιάδος καί Σουφλίου Δαμασκηνός
† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης Ἀνδρέας
† Ὁ Ξάνθης καί Περιθεωρίου Παντελεήμων
† Ὁ Ἄρτης Καλλίνικος
† Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως Ἀθηναγόρας
† Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος
† Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ Κύριλλος
† Ὁ Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου καί Χαλκηδόνος Γαβριήλ
† Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης Ἀντώνιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεύς
† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος